Szabó Á. Töhötöm:

Self-sufficiency and market integration: forms of market behaviour in a Transylvanian village

Keywords: the market behaviour, the behavioural patterns, the branches of the agriculture, the peasant farming, Transylvanian villages

In this article I discuss the role of the market on the different branches of the agriculture in a Transylvanian village analyzing the complex forms of the market and market behaviour that exist in this rural settlement. Regarding the links between agricultural production and the market the article delimitates three behavioural patterns, namely self-sufficiency, partial market integration and dominant market integration (differentiating the locations where farmers place their products, too), arguing that in fact these patterns may be found many times in the same households and there are no clear forms of market behaviour. In concordance I argue also that self-sufficiency is not more than a scientific tool used in the description of traditional economies but it does not really exist, and self-sufficiency and market are not opposed, but on the contrary, they complement each other. Consequently the article tries to demonstrate that the peasant farming depends in many ways - both in its consumption and production - on the market and that the market effects in fact mean inequalities.

Subzistență și integrare de piață: formele comportamentului de piață într-un sat din Transilvania

În articolul de față analizez rolul pieței asupra diferitelor ramuri ale agriculturii într-un sat din Transilvania analizând formele complexe de piață și comportamentele de piață care există în această localitate rurală. În ceea ce privește legăturile dintre producția agricolă și piața, articolul delimitează trei modele de comportament, și anume: subzistență, integrarea parțială pe piață și integrarea dominantă pe piață (diferențiind, de asemenea, locațiile în care fermierii introduc produsele lor), argumentând că, de fapt, aceste modele de multe ori pot fi găsite în aceleași gospodării și nu există forme clare de comportament pe piață. În concordanță eu susțin, de asemenea, că subzistența nu este mai mult decât un instrument științific folosit în descrierea sistemelor economice tradiționale, dar nu există cu adevărat, și că subzistența și piața nu se opun, ci dimpotrivă, se completează reciproc. În consecință, articolul încearcă să demonstreze că agricultura țărănească depinde în mai multe moduri – atât în consumul, cât și în producția sa – de piață și că efectele pieței asupra acestuia, de fapt, înseamnă inegalități.

Halász Péter

The traditional harvest of cereals at the Moldavian Csángós

Keywords: Moldavian Csángós, the traditional harvest of cereals, the sickle, the scythe

For the population of Moldova, Roumania, traditionaly not the wheat, but the maize is the main source of carbohydrates. At the Hungarian csangó's majority residence in the county of Bacău the sowing territory of cereals is only a third part of the maize. In this region the hungarian csángós, like the neighbouring roumanians, almost exclusively reaped the cereal grain with serrated sickle until the collectivization occurred in the 1960s. This operation was carried out by women, the *swath-layer* of the cutted-off grain, the binding in *halfs* ("felek") and the pile of it in *corss-linkings* ("keresztek"), *heaps* ("kalangya") was men's duty. They harvesting with the sickle always uphill, usually in family community, but for faster work often organized borrowed work, named "*kaláka*". In the second half of the XX. ct. occured the transition from sickle to scythe, but the cutted-off grain was still collected bundles with rake, like the hay. At the transition to scythe, they put on the scythe a kinde of *rake-crook* "gereblyés kankó" utility, whitch directed in lines the cutted strings. The scythe is one of the most respected csangó farm tool.

Seceratul tradițional al cerealelor la ceangăii din Moldova

În hrana tradițională a locuitorilor din Moldova, nu grâul reprezenta principala sursă de carbohidrați, ci porumbul. În județul Bacau, județul în care trăiește cea mai mare parte a ceangăilor, suprafața cultivată cu cereale reprezintă doar o treime din cea cultivată cu porumb. În acest ținut atât ceangăii maghiari cât și locuitorii români din împrejurimi, până la apariția cooperativelor agricole adică până prin anii 1960, tăiau grânele cu secera. Acest proces de muncă era practicat de femei, bărbații urmând să aranjeze grânele secerate. Strângeau o legătură cât puteau cuprinde cu mâna și le așezau în snopi. Snopii erau așezați una peste alta, în grămezi mai mari sau mici denumite "keresztbe", "kalangyába". Seceratul era practicat mereu în susul dealului, membrii familiei ajutându-se între ei în grupuri denumite "clacă" pâna terminau seceratul la fiecare. În a doua jumătate a secolului XX. trec de la seceră la coasă, grânele cosite fiind adunate cu o unealtă specială; la coasă atașau o greblă ca firele cosite să rămână în rănduri. În economia țărănească coasa era cea prețuită unealtă.

Enikő Balássv

The Structure and Function of Popular Beliefs involving Revenants in Székelyhodos

Keywords: popular beliefs, supernatural, living and dead

The study presents the popular beliefs involving the revenants in four villages situated in the upper course of the Nyárád (Niraj) Valley. This character is one of the most active supernatural beings in the world of popular beliefs of the inhabitants of these villages. After showing the shapes, places, temporal circumstances and causes of appearance, deeds of the revenants, as well as the countermeasures meant to prevent its appearance, the author analyzes the functions of

these beliefs. The relation between the revenant and the "haunted" person is ambivalent, nevertheless necessary, since the gradual departure of the dead from this world, the permeability of the officially impermeable borders and the interaction between the living and the dead are indispensable for the mental and physical health and equilibrium. The loss of popularity of this belief is not foreseeable for the time being, since, through its teaching and ceremonies, the Catholic Church itself indirectly supports and strengthens this belief, while, on the other hand, the anxiety, pain, uncertainty and doubts awakened by the thought of ephemerality of human life is also a nourishing soil for it.

Structura și funcțiile credinței în morții bântuitori în comuna Hodoșa (jud. Mureș)

Studiul prezintă credințele populare legate de în patru sate din partea superioară a Văii Nirajului. Acest personaj este una din cele mai active printre ființele supranaturale existente în lumea credințelor populare din aceste sate. După prezentarea formelor, siturilor, circumstanțelor temporale, a cauzelor apariției și a acțiunilor acestui personaj respectiv măsurile care sunt întreprinse pentru a preveni apariția acestuia, autorul trece la analiza funcțiilor a acestei credințe populare. Relația dintre acest personaj și persoana "bântuită" este ambivalentă, dar necesară. Trecerea graduală pe lumea cealaltă, permeabilitatea frontierei dintre cele două lumi, oficial impermeabilă, interacțiunea între morți și vii sunt indispensabile pentru integritate și echilibrul mintal. Popularitatea acestei ființe supranaturale este de neclintit, întrucât, în mod indirect, prin învățăturile și ceremoniile sale chiar și biserica catolică contribuie la întărirea acestei credințe populare. Deasemenea, anxietatea, durerea, sentimentul de nesiguranță și dubiile ce sunt trezite de gândul efemerității vieții umane reprezintă un sol fertil pentru dăinuirea acestei credințe.

Júlia Zsigmond Narratives of a Memorable Week of Evangelization in Sâncraiu

Keywords: narratives, evangelization, the reformed popular religion, Kalotaszentkirály/Sâncraiu

The memory depends on groups, the community preserves the image of the past according to the interpretative structure and relational system, as it is shown in the analysis of four narratives about the same event.

A week of evangelization in 1998 divided the Reformed community of Kalotaszentkirály: a part of the community approved what the invited minister said, the other part was outraged. Both opinions initiated certain processes that created tension. Today the conflict is latent, thematized in some occasions, but the applied narrative strategies show, what lies in the background.

Beneath the difference of opinions can be noticed, how the narratives reconstruct the same event, with what kind of interpretations, evaluations, messages, style of speech, gestures, emotions, secondary approaches, using some words with another meaning, some even ambiguous.

Rezumat

Memoria depinde de grupuri, comunitatea conserva imaginea trecutului conform structurii interpretative si sistemului relational, asa cum reiese din analiza a patru narative relatate aceluiasi eveniment, dintre care 2-2 reprezinta opinii diferite.

O sesiune de evanghelizare de o saptamana organizata in 1998 a divizat comunitatea reformata din Sancraiu: o parte din membrii a fost de acord cu cele expuse de preotul invitat, cealalta parte a fost indignat. Ambele opinii au declansat anumite procese, care au creat tensiune. In zilele noastre conflictul este latent, tematizat in ocazii rare, dar strategiile narative aplicate semnaleaza, ce sta in spatele acestui conflict.

Pe langa diferenta de opinie se poate remarca cum reconstruiesc narativele acelasi eveniment, cu ce diferente de interpretare, evaluare, mesaj, stil, gesturi, emotii, abordari secundare, sau prin folosirea diferitelor expresii cu alte conotatii, unele chiar ambigue.

Mogyorósi Ágnes The Gypsy Pilgrimage of Csatka

Keywords: gypsy, pilgrimage, Csatka, Hungary

The present study examines the gypsy pilgrimage of Csatka, Hungary. The Transdanubian pilgrimage is considered the greatest religious gathering of the Hungarian gypsy community, that takes place every year in September. The event is visited by thousands of gypsies from Hungary and its neighbor countries. Because of the sacred, healing water of its fountain and the Marian apparitions experienced here the shrine is very popular among gypsy people. They consider this event a meeting: on one hand they meet the sacred, the Virgin Mary, on the other this is an opportunity to meet other gypsies from the whole country and region in a festive environment. The study also presents the brief history and the main events of the pilgrimage.

Fábián Gabriella

Data Regarding the Appearance and Spreading of Living Rosary Societies in Seklerland

Keywords: rosary societies, inventories, Seklerland, popular religiosity

The study treats the spreading and developing of rosary societies, especially the appearance of the Living Rosary society from the Seklerland in the 19th century. We tried to sum up the number of communities of rosary type which existed and organised in the parish churches towards the Roman Catholic Archdiocese of Alba Iulia, supported on the inventories drawn up in

the 1900 and 1928. In the inventories we found important informations about the institution of this community, also it gave us exact dates about the number of the members and the names of the leaders and the founder president. After a comparative study maded, we stated a 50% spreading in the archdeaconries – with two exceptions- known in 1900. This proportion reached the 93% until the 1928. We have also found that in both inventories appeared different data of formation. Perhaps this is because the Dominican Order haven't recognized the legitimacy of companies before they received the privilege in 1877 from Pope Pius IX (who ordered the rosary type companies under legislation, organization, leadership of Dominican order). So in the jubilee book, made by them have that date of formation when company leaders received legal nominations from the Dominicans. Finally we draw attention to the fact that inventories studied have some shortcomings, inaccuracies. So in the future we need to collect as much accurate data from existing records for a clear vision form the occurrence of rosary communities spreading from the Seklerland.

Date privind apariția și răspândirea societăților de rugăciune, numite Rozariu Viu, în Secuime

Lucrarea de mai sus prezintă o imagine de ansamblu despre apariția și răspândirea societăților de tip rozariu, numite Rozariu Viu, formate pe teritoriul Ținutului Secuiesc. Am încercat să totalizăm numărul comunitătilor de tip rozariu care au existat pe teritoriul Arhiepiscopiei Romano Catolice din Alba Iulia pe baza unor inventare efectuate în anul 1900, respectiv în 1928. În aceste inventare am găsit informații esențiale despre anul înființării acestor comunități, totodată ne-au oferit date precise despre numărul membrilor și numele liderilor. După o analiză comparativă făcută în arhidiaconatele studiate am putut constata o răspândire de peste 50% - cu două excepții - cunoscută în anul 1900. Până la anul 1928 în unele arhidiaconate acest procent a ajuns până la 93%. Totodată am constatat că în cele două inventare figurează date diferite de înființare. Probabil acest lucru se datorează faptului că ordinul dominican nu a recunoscut legitimitatea societăților, care s-au înființat înainte de privilegiul primit în 1877 de la papa Pius al IX-lea (el a ordonat societățile de tip rozariu sub legislația,organizația,conducerea ordinului dominican). Așa în cartea jubiliară, întocmită de ei, au specificat ca data înfințării momentul în care conducătorii societăților au primit denumirile legale de la dominicani. Finalul lucrării atrage atentia asupra faptului că inventarele studiate prezintă unele lipsuri, inexactităti. Deci, în viitor trebuie să adunăm cât mai multe date exacte din arhivele existente pentru o viziune clară în ceea ce privește apariția și răspândirea societăților de tip rozariu din Ținutul Secuiesc.

Szijártó Éva

The Semantic Field of the Symbolism of Milk based on a Hungarian Collection of Proverbs with English, German and French Comparisons

Keywords: symbol, archetyp, the milk, the honey, proverbs, Hungarian folklore

My subject is the appearance of milk as a symbol in the proverbs. 'The land flowing with milk and honey' is clearly a good place to be, but we do not know any more why exactly 'of milk and honey'. On the basis of a collection of Hungarian proverbs, supplemented by examples from three major European languages, I try to argue that the arch-type of milk carries the same meanings in each of the cases. The arch-type being a basic tendency instead of a definite motive, I have tried to divide the meanings of milk into the categories of happiness, wealth, life, force, fecundity, grace and sacrifice - and I have tried to put the proverbs into these.

Lajos Veronika Ethnography and Oral History

Keywords: oral history, cultural anthropology, meta-narratives, history studies, methodologies

Stories narrating about the past, as a research object and/or a method, have been part of cultural anthropology, as well as of history for more than 80 years now. In the last couple of decades, especially since the 1970-80s, significant changes have occurred in the approaches, methodologies and theories of both disciplines, which can be best described by the criticism concerning the bases of modern scholarly reasoning, such as the existence of meta-narratives or the existence of neutral, objective social science knowledge. Simultaneously, this is the period when the two above-mentioned fields have started to show intense interest in each other's theoretical and methodological problems.

In my paper, I do not intend to trace the history of oral history in cultural anthropology and history studies, I rather attempt to briefly discuss the following issues on the standpoint of anthropology: 1. the question of cognition, that is the nature of anthropological and oral history knowledge, and, in connection with this, the different ways how these kinds of knowledge are acquired (empirical experience and conducting an interview), 2. the process of creating a text, the practice of writing an ethnography in anthropology, and, 3. the ways of comprehending the contents of interviews, the process of interpretation. The reason for choosing to discuss these three topics is their capacity to raise important epistemic, theoretical and methodological questions in historical researches applying the oral history method.

Vajda András

Memorial poems: writing and usage in Dumbrăvioara, Mureș County

Keywords: memorial booklets, writing and usage of memorial poems, Sáromberke/Dumbrăvioara, Mureș County

Present paper analyzes the writing and usage of memorial poems in 20th century Dumbrăvioara. The analyze is based on eight booklets, two fragments of booklets and several texts, written on individual sheets, all owned by nine persons in total.

In the village of Dumbrăvioara in different cultural and political environment and in case of different social groups, the usage of memorial poems turned out variant. In the first half of the 20th century grown-ups, even men in military service, kept memorial booklets. From the second half of the century we can witness a significant social regression in the usage sphere: although booklets were in a high number, they were realized and used especially by pupils of junior school, so the seriousness of memorial poems sunk simultaneously with social dislocation. So, humorous, even blithe poems appear more frequently.

Memorial poems actually show the workings of the connective structure holding groups and societies together, how a group realizes and communicates their own thoughts. For his reason I have identified the memorial poem as the product of a group culture (counterculture). Memorial booklets form a special memorial community, which surround the owner, and influences the relationship between the persons scoring the booklets.

Modul de folosire a caietelor de amintiri în satul Dumbrăvioara, județul Mureș

Articolul analizează evoluția obiceiului consemnării poeziilor de amintire, și modul de folosire a în caietelor de amintiri în secolul al 20-lea din satul Dumbrăvioara, județul Mureș. Analiza noastră are la bază datele din 8 caiete, două fragmente de caiet și câteva versuri de amintire scrise pe diferite foi, toate provenind de la 9 persoane.

În Dumbrăvioara modul de utilizare a caietelor de amintire era diferit în funcție de contextul cultural și politic, dar și la diferitele categorii/grupuri sociale. La începutul secolului al XX-lea, aceste caiete erau utilizate în număr mare de adulți și de cei care plecau în armată, iar în a doua jumătate a secolului se observă o regresiune socială semnificativă din punct de vedere al calității conținutului acestora. Chiar dacă numărul caietelor de amintire creștea și folosirea lor era tot mai intensă, posesorii lor proveneau din rândul elevilor, care nu știau să trateze cu seriozitate textele, astfel că, formulările deveneau tot mai comice, și uneori chiar indecente.

În analiza noastră caietul de amintire este definit ca fiind o structură conectivă, prin intermediul căruia se manifestă solidaritatea unor generații și prin care sunt comunicate ideile acestora. De aceea caietul de amintire este considerat produsul unei culturi de grup, este un fel de contracultură. Pe de altă parte prin intermediul caietelor de amintire se creează o comunitate de memorie specială, care se formează în jurul posesorului caietului, dar acesta influențează și evoluția relațiilor dintre consemnatari.

Ethnography and Oral History

Keywords: oral history, cultural anthropology, meta-narratives, history studies, methodologies

Stories narrating about the past, as a research object and/or a method, have been part of cultural anthropology, as well as of history for more than 80 years now. In the last couple of decades, especially since the 1970-80s, significant changes have occurred in the approaches, methodologies and theories of both disciplines, which can be best described by the criticism concerning the bases of modern scholarly reasoning, such as the existence of meta-narratives or the existence of neutral, objective social science knowledge. Simultaneously, this is the period when the two above-mentioned fields have started to show intense interest in each other's theoretical and methodological problems.

In my paper, I do not intend to trace the history of oral history in cultural anthropology and history studies, I rather attempt to briefly discuss the following issues on the standpoint of anthropology: 1. the question of cognition, that is the nature of anthropological and oral history knowledge, and, in connection with this, the different ways how these kinds of knowledge are acquired (empirical experience and conducting an interview), 2. the process of creating a text, the practice of writing an ethnography in anthropology, and, 3. the ways of comprehending the contents of interviews, the process of interpretation. The reason for choosing to discuss these three topics is their capacity to raise important epistemic, theoretical and methodological questions in historical researches applying the oral history method.